इतितेषामीरितंभाषणंघोरमवधार्यतंचब्रह्मदंडंब्रह्मशापमवधार्यतंचास्त्रसमूहैरप्यनिवार्यमवधार्यहरेरनुचरौअतिकातरेणअतिकातर्येणभयेनतत्पाद ग्रहणंकुर्वंतौसंतौदंडवदपतताम् कथंभूतस्यहरेः एवंभूतेभ्योमुनिभ्यः ताभ्यामपिउरुअधिकंबिभ्यतः भयंभावयतः ॥ ३५ ॥ अहोअपराद्ध मस्माभिरित्यनुतप्यमानान् प्रत्यूचतुः अघोनिअघवति यउचितोदंडः सएवभगवद्भिरकारि नात्रभवतामपराधःकश्चित् अतोसौनौ आवयोः भू यात् यःअशेषमपिसुरहेलनम् ईश्वराज्ञाऽतिक्रमरूपंपापंहरेत् किंतुयुष्माकंयःकृपानिमित्तोऽनुतापः तस्यलेशेन नौअधोऽधोमूढयोनीर्व्रजतोरपि भगवत्स्मृतिप्रतिघातकोमोहोनभवेत् किंतुमोहोऽपिस्मृतिमेवप्रवहतादितिप्रार्थना ॥ ३६ ॥ एवंस्वानांमहत्सुअतिक्रममपराधंतत्क्षणमेवविबुध्य

तेषामितीरितमुभाववधार्यघोरंतंब्रह्मदंडमनिवारणमस्त्रपूगैः॥ सद्योहरेरनुचरावुरुविभ्यतस्तत्पादग्रहावपत तामतिकातरेण॥ ३५॥ भूयादघोनिभगवद्भिरकारिदंडोयोनौहरेतसुरहेलनमप्यशेषम्॥ मावोऽनुतापकल याभगवत्स्मृतिघ्नोमोहोभवेदिहतुनौव्रजतोरधोऽधः॥ ३६ ॥ एवंतदेवभगवानरविंदनाभःस्वानांविबुध्यसद तिक्रममार्यहृद्यः॥ तस्मिन्ययौपरमहंसमहामुनीनामन्वेषणीयचरणौचलयन्सहश्रीः॥ ३७॥ तंत्वागतं प्रतिहृतौपयिकंस्वपुंभिस्तेऽचक्षताऽक्षविषयंस्वसमाधिभाग्यम्॥ हंसश्रियोर्व्यजनयोःशिववायुलोलच्छु भ्रातपत्रशशिकेसरशीकरांबुम्॥ ३८ ॥

तस्मिन्यत्रतेरुद्धास्तंदेशंययौ आर्याणांहृद्यः मनोज्ञः चरणौचलयन्निति अयं भावः मच्चरणदर्शनप्रतिघातजंक्रोधंतौदर्शयन् शमयिष्यामीतित्वराव्याजेनपद्भ्यामेवययौ श्रीसाहित्यंचनिष्कामानामपिविभूतिभिःपूरयित्वाक्ष मापयितुम् ॥ ३७ ॥ तत्रतैर्दृष्टंदेवमनुवर्णयतिपंचभिः तंतुआगतंते अचक्षतअपश्यन् आपंचमादिदमेवक्रियापदम् स्वपुंभिः शीघ्रंप्रतिहृतमा नीतमौपयिकंगमनौचितंछत्रपादुकादियस्य कथंभूतंस्वसमाधिनाभाग्यंभजनीयंफलंयद्ब्रह्मतदेवाक्षविषयं हंसवत्श्रीर्ययोस्तयोरुभयतश्चलतो र्व्यजनयोर्यःशिवोऽनुकूलोवायुः तेनलोलंतश्चलंतः शुभ्रातपत्रशशिकेसराः शुभ्रंयदातपत्रं तदेवशशिसादृश्याच्छशीतस्यकेसराः मुक्ताहारविलं बाः तेभ्योगलंतिशीकरांबूनियस्मिन्तम् शीकरोंऽबुकणः ॥ ३८ ॥